

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(139)

8. posiedzenie
Komisji Spraw Zagranicznych
w dniu 27 lutego 2008 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanej w Brukseli dnia 25 lipca 2007 r. (druk senacki nr 69, druki sejmowe nr 149, 193).
2. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, podpisanej w Brukseli dnia 28 czerwca 2007 r. (druk senacki nr 66, druki sejmowe nr 148, 177).
3. Sprawy organizacyjne.

(Początek posiedzenia o godzinie 15 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Leon Kieres)

Przewodniczący Leon Kieres:

Otwieram ósme posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych.

Mamy dwa punkty porządku obrad. Pierwszy: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanej w Brukseli dnia 25 lipca 2007 r. – druki sejmowe nr 149 i 193 oraz druk senacki nr 69. I drugi punkt: rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, podpisanej w Brukseli dnia 28 czerwca 2007 r. – druki sejmowe nr 148 i 177, druk senacki nr 66. Na zakończenie będą informacje i komunikaty prezydium i przewodniczącego komisji.

Bardzo serdecznie witam panią senator i panów senatorów, witam zaproszonych gości. Ministerstwo Spraw Zagranicznych reprezentuje pan Krzysztof Kocel, zastępca dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego, Ministerstwo Finansów – pan Tadeusz Synda, dyrektor Departamentu Polityki Celnej, oraz pani Joanna Maślanek z Departamentu Unii Europejskiej, Ministerstwo Gospodarki reprezentuje pan Marcin Korolec, podsekretarz stanu. Witam panią Aldonę Figurę z Biura Legislacyjnego oraz naszą obsługę, pomoc w zasadzie, nie obsługę, państwa sekretarzy, panią Agatę Mianowską i pana Bogusza. Serdecznie wszystkich państwa witam.

Przechodzimy do pierwszego punktu: rozpatrzenie Ustawy o ratyfikacji umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Bardzo proszę pana dyrektora Krzysztofa Kocela o zabranie głosu.

(Głos z sali: Może pan minister Korolec z Ministerstwa Gospodarki.)

Bardzo proszę.

(Głos z sali: Proszę wcisnąć guzik.)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Panowie, to uzgodnijcie, kto pierwszy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Marcin Korolec: Ja mogę powiedzieć pierwszy.)

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Marcin Korolec:

Ta umowa jest dokumentem takiego typu, który jest w swojej istocie pewną koniecznością formalną w związku z przyjęciem Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej,

---

więc nie spodziewam się tutaj jakiegóż znaczącej dyskusji, niemniej jednak sprawa wymaga przyjęcia pewnego rozwiązania ustawowego.

Zgodnie z art. 128 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym Republika Bułgarii i Rumunia, stając się członkami Unii Europejskiej od 1 stycznia 2007 r., powinny również stać się stronami Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Kraje te 6 lipca 2006 r. rozpoczęły negocjacje umowy o uczestnictwie Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym i czterech z sobą powiązanych umów szczegółowych, czyli: Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie Programu Współpracy dla Gospodarczego i Zrównoważonego Rozwoju Bułgarii, Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie Programu Współpracy dla Gospodarczego i Zrównoważonego Rozwoju Rumunii, protokołu dodatkowego do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii w następstwie przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej i protokołu dodatkowego do Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii w następstwie przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej. Stronami tych negocjacji były z jednej strony Komisja Europejska reprezentująca państwa członkowskie oraz Republika Bułgarii i Rumunia, a z drugiej strony państwa EFTA będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego, to jest Królestwo Norwegii, Republika Islandii i Księstwo Liechtensteinu. Negocjacje zakończyły się 29 marca 2007 r.

Polska poparła akcesję Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej. Konsekwencją tej akcesji jest również uczestnictwo Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym. Poparcie przez Polskę akcesji Bułgarii i Rumunii do EOG opiera się na postanowieniu Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, że akcesja do Unii Europejskiej powinna nastąpić jednocześnie z akcesją do EOG, a jednocześnie wynika z zasady wspólnych korzyści, jakie rozszerzenie EOG przynosi państwom członkowskim, na przykład w kwestii rozszerzenia koncesji unijnych w handlu artykułami rybnymi.

Umowa o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym została podpisana 25 lipca 2007 r. Ze strony polskiej podpisał tę umowę pan Jan Tombiński, ambasador tytularny przy Unii Europejskiej.

Zasadnicza część umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w EOG dostosowuje Porozumienie o EOG do rozszerzenia Europejskiego Obszaru Gospodarczego zgodnie z traktatem o przystąpieniu tych państw do Unii Europejskiej. Zmiany te mają charakter technicznych adaptacji okresów przejściowych, uzgodnionych podczas negocjacji akcesyjnych Bułgarii i Rumunii.

Poza tymi zmianami technicznymi w porozumieniu o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w EOG państwa EFTA-EOG – to jest Królestwo Norwegii, Republika Islandii i Księstwo Liechtensteinu – ustanowiły dla Republiki Bułgarii i Rumunii mechanizm finansowy w wysokości 21,5 miliona euro dla Bułgarii i 50,5 miliona euro dla Rumunii, obowiązujący w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 30 kwietnia 2009 r., oraz Norweski Mechanizm Finansowy – odpowiednio 20 milionów euro dla Bułgarii i 48 milionów euro dla Rumunii, obowiązujący w tym samym okresie. W zamian Wspólnota Europejska udzieliła Królestwu Norwegii i Republice Islandii koncesji we wzajemnym handlu towarami rybnymi. Wspólnota Europejska wprowadziła roczne

dotatkowe kontyngenty bezcłowe: w imporcie z Norwegii na makrełę w wysokości 9 tysięcy 300 t, na śledzie w wysokości 1 tysiąca 800 t, na filety ze śledzi w wysokości 600 t, na pozostałe ryby w wysokości 2 tysięcy 200 t, na łososiowate w wysokości 2 tysięcy t i na krewetki w wysokości 2 tysięcy t; oraz w imporcie z Islandii na homary w wysokości 520 t, na filety z karmazyna w wysokości 750 t.

Negocjacje się przedłużyły i zostały zakończone w dniu 29 marca 2007 r. W związku z tym dla zagwarantowania właściwej realizacji porozumienia należało zadbać o to, aby umowa o rozszerzeniu EOG weszła w życie jak najszybciej, dlatego też postanowiono o tymczasowym jej stosowaniu.

Analizując treść oświadczeń złożonych w akcie końcowym umowy, należy zwrócić uwagę na fakt, że wszystkie strony zadeklarowały, że nie mają żadnych roszczeń w zakresie rolnictwa i przetworzonych produktów rolnych. Wejście w życie umowy o uczestnictwie Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym nastąpi po wypełnieniu przez wszystkie państwa członkowskie ich wewnętrznych procedur ratyfikacyjnych. Do tego czasu umowa będzie stosowana tymczasowo.

Skutkiem gospodarczym przedmiotowej umowy jest wzrost kwot bezcłowych na niektóre towary rybne importowane z Islandii i Królestwa Norwegii. Umożliwi to polskim przetwórcom bezcłowy zakup importowanego z powyższych krajów surowca, w szczególności śledzia – a mamy duże jego przetwórstwo na terenie naszego kraju – i makreli, przy czym polscy rybacy makreli nie odławiają, jest to więc dla nas surowiec niezbędny do produkcji przetworów rybnych.

Skutkiem finansowym umowy jest pomniejszenie dochodów budżetu ogólnego Unii Europejskiej z tytułu wprowadzenia dodatkowego bezcłowego kontyngentu na wybrane artykuły rybne z Republiki Islandii i Królestwa Norwegii. Ogółem wpływ z ceł w związku z dodatkowym bezcłowym kontyngentem, jeśli się przyjmie średnie wartości na rynku krajowym w 2006 r. według bazy statystycznej handlu zagranicznego, będzie niższy o 5 milionów 300 tysięcy euro, z czego wpływy do budżetu europejskiego niższe będą o 4 miliony euro.

W celu wyrównania tej utraty dochodów przez budżet Unii Europejskiej państwa członkowskie będą musiały wpłacić dodatkowe środki własne w odpowiednich proporcjach. W odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej będzie to kwota w wysokości 382 tysięcy zł. Dodatkowo należy uwzględnić zmniejszenie wpływu do budżetów krajów członkowskich. W celu oszacowania skali zmniejszenia dochodów poszczególnych państw członkowskich proponuje się przyjęcie założenia, że rozłożenie importu z krajów trzecich na wszystkie kraje członkowskie odpowiada strukturze wpłat z tytułu środków własnych, i w związku z tym wkład Polski szacuje się na 345 tysięcy zł.

Chcę powiedzieć, że komisje sejmowe, Komisja Gospodarki oraz Komisja Spraw Zagranicznych, po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu projektu ustawy o ratyfikacji umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym na posiedzeniu 6 lutego 2008 r., wniosły do Sejmu o uchwalenie projektu ustawy bez poprawek.

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję, Panie Ministrze.
Pan dyrektor, bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Krzysztof Kocel:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Oczywiście pod względem merytorycznym nie mam tu nic do dodania. Może tylko uwaga formalna, że jeśli chodzi o tryb ratyfikacji tej umowy – tu się zgadzamy z wnioskodawcą – to umowa ta wymaga ratyfikacji za zgodą wyrażoną w ustawie, ponieważ w ten sposób była podejmowana decyzja o członkostwie Polski w Europejskim Obszarze Gospodarczym. Dziękuję.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję.

Ktoś z Ministerstwa Finansów... Nikt.

(*Głos z sali: To do następnej ustawy.*)

Ale tutaj też mam...

(*Głos z sali: Nie, nie, tu nie.*)

(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Tak, jest, jest ewidentnie. Ale dobrze, skoro nie...

Czy ktoś z państwa senatorów...?

Przypominam państwu, że Europejski Obszar Gospodarczy to członkowie Unii Europejskiej plus Norwegia, Islandia, Liechtenstein. Do tego jeszcze mamy Umowę Stowarzyszeniową ze Szwajcarią, która w pewnych sytuacjach jest traktowana podobnie jak członkowie Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Tak jak powiedzieli obydwaj panowie ministrowie, przystąpienie Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej oznacza obowiązek podjęcia działań, w których rezultacie Rumunia i Bułgaria zostaną uznane jednocześnie za strony porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Podkreślam: Europejski Obszar Gospodarczy to Unia Europejska plus trzy państwa, które członkami Unii nie są. Generalnie przyjęcie w poczet członków Europejskiego Obszaru Gospodarczego oznacza zrównanie w sprawach gospodarczych statusu państwa przystępującego ze statusem państw, które są już członkami EOG, na przykład w zakresie zatrudnienia, podejmowania działalności gospodarczej, prowadzenia jej czy też likwidacji, w sprawach dotyczących problematyki, o której mówił między innymi pan minister Korolec.

Są okresy przejściowe, oczywiście – i w wypadku Bułgarii i Rumunii są one zachowane, między innymi w sprawach swobody przepływu osób, towarów czy kapitału. W wypadku zatrudnienia przecież też mamy takie sytuacje, a także w wypadku nabywania nieruchomości przez cudzoziemców. W Polsce również obowiązują okresy przejściowe – dopiero w 2016 r. nastąpi pełne zliberalizowanie prawa do nabywania nieruchomości przez cudzoziemców w zakresie tak zwanego drugiego domu.

Są więc te problemy, które, jak rozumiem, wymagają naszej reakcji w postaci przyjęcia ustawy o ratyfikacji umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Nie ma pytań, nie widzę zgłoszeń do dyskusji.

Dziękuję państwu.

Musimy wyznaczyć senatora sprawozdawcę. Czy ktoś z państwa chciałby się tego podjąć? Są dziś dwie ustawy... Może pan senator Idczak, jako przedstawiciel opozycji, zechce tę ustawę...

(*Senator Witold Idczak: Oczywiście, Panie Przewodniczący.*)

Dobrze. A sprawozdawcą następnej będzie przedstawiciel koalicji. I będziemy zupełnie pogodzeni.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze, proszę się z panem ministrem Korolcem ewentualnie...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Tak jest.

Proszę państwa...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Tak jest.

Kto z państwa jest za podjęciem uchwały w sprawie przyjęcia ustawy o ratyfikacji Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym, podpisanej w Brukseli dnia 25 lipca 2007 r., zechce podnieść rękę. (10)

(*Głos z sali: Wszyscy państwo są za.*)

Jednogłośnie, bez głosu sprzeciwu ani wstrzymania się od głosu.

Kto z państwa jest za tym, żeby pan senator Idczak był sprawozdawcą reprezentującym komisję w dalszych pracach? (10)

(*Głos z sali: Wszyscy państwo są za.*)

Również jednogłośnie.

Dziękuję państwu i panu senatorowi za wyrażenie zgody.

Przystępujemy do rozpatrzenia drugiego punktu porządku obrad, to jest do rozpatrzenia ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, podpisanej w Brukseli dnia 28 czerwca 2007 r. – druki sejmowe nr 148 i 177, druk senacki nr 66.

Rozumiem, że pan minister już od nas wychodzi, chociaż tutaj, w przygotowanym dla mnie wykazie, też mam zapis dotyczący obecności pana ministra. Ale skoro pan minister uznaje, że obecna sprawa nie leży w kompetencjach Ministerstwa Gospodarki, to dziękuję panu, Panie Ministrze.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Marcin Korolec: Panie Przewodniczący, wydaje mi się, że nie jest to w naszych kompetencjach.*)

No, grupę zainteresowanych w tej sprawie możemy rozszerzyć, byłoby nam miło... Ale rozumiem, że inne obowiązki wzywają pana ministra.

Dobrze, w takim razie bardzo proszę pana dyrektora Syndę...

(*Dyrektor Departamentu Polityki Celnej w Ministerstwie Finansów Tadeusz Senda: Sendę.*)

Sendę.

(*Dyrektor Departamentu Polityki Celnej w Ministerstwie Finansów Tadeusz Senda: Senda, tak.*)

Ja znowu mam tutaj błąd. Powinno być: pan Tadeusz Senda z Ministerstwa Finansów.

Bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Polityki Celnej w Ministerstwie Finansów
Tadeusz Senda:**

Panie Przewodniczący! Pani Senator! Panowie Senatorowie!

Na początku chciałbym przeprosić za nieobecność szefa Służby Celnej, pana Jacka Kapicy, który miał być dzisiaj na posiedzeniu, jednak z uwagi na wyjazd na spotkanie szefów cła Światowej Organizacji Celnej rozpoczynające się dzisiaj po południu oddelegował mnie na posiedzenie Wysokiej Komisji i prosił o przekazanie przeprosin.

Proszę państwa, umowa między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, tak jak pan przewodniczący wspomniał, została podpisana 28 czerwca ubiegłego roku w Brukseli przez szefów cła Polski oraz Chile. Ta umowa finalizuje pewien etap negocjacji, które zostały rozpoczęte w 2003 r. – kolejne tury odbywały się w 2005 i 2006 r. – i jest ona wynikiem dynamicznie rozwijającej się wymiany handlowej. Jest również w związku z tą wymianą dosyć duża potrzeba dookreślenia współpracy celnej między Polską a Chile.

Ten dokument, ta umowa, przewiduje współpracę organów celnych naszych państw, która ma polegać przede wszystkim na wymianie informacji związanych z zapewnieniem prawidłowego wymiaru i poboru cła, podatków oraz innych opłat.

Innym obszarem, którego dotyczy umowa, jest współpraca w zakresie stosowania wszelkich zakazów oraz ograniczeń importowych i eksportowych oraz – co w sprawach celnych jest istotne – współpracy w zakresie właściwego określania wartości celnej, reguł pochodzenia towarów oraz klasyfikacji taryfowej, czyli w tych dziedzinach, w których jest najwięcej nieprawidłowości i w których współpraca jest rzeczywiście niezwykle ważna.

Umowa przewiduje również uściślenie współpracy w zakresie zwalczania nielegalnego obrotu środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, przewiduje wzajemne dostarczanie poświadczonych kopii dokumentów zawierających informacje o ujawnionych bądź planowanych transakcjach, które naruszają bądź też mogą naruszać przepisy celne.

Handel i obroty handlowe między Polską a Chile z roku na rok się zwiększają, zwiększają się też zagrożenia, które wynikają z obrotu handlowego – zaniżanie wartości celnej, inne naruszenia przepisów prawa. Stąd też, proszę państwa, nasze zainteresowanie podpisaniem i ratyfikowaniem umowy między rządami Polski i Republiki Chile.

Kończąc to krótkie wystąpienie, chciałbym wyrazić przekonanie, że ta umowa będzie stanowiła ważny element walki z zagrożeniami, jakie niesie z sobą i zwiększenie handlu, i globalizacja obrotów handlowych, a także że przyczyni się ona do zapewnienia lepszego i prawidłowego stosowania przepisów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Leon Kieres:

Bardzo dziękuję panu dyrektorowi.
Panie Dyrektorze?

Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Krzysztof Kocel:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Podobnie jak w wypadku pierwszej umowy, uważamy za w pełni uzasadniony tryb, który zaproponował wnioskodawca. Umowa dotyczy kwestii, które są regulowane ustawowo, dotyczy przekazywania danych osobowych – czy może dotyczyć takich sytuacji – odnosi się też do współpracy proceduralnej między organami administracji celnej obu państw, a więc jest to materia, która w naszym kraju podlega regulacji ustawowej. I dlatego uważamy za uzasadnione, że tryb ratyfikacji obejmuje zgodę parlamentu.

Przewodniczący Leon Kieres:

Bardzo dziękuję.
Biuro Legislacyjne.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Aldona Figura:**

Dziękuję bardzo.
Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo, Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag do ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Leon Kieres:

Dziękuję bardzo.
Proszę państwa, w związku z tym proponuję podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia ustawy o ratyfikacji Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chile o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych, podpisanej w Brukseli dnia 28 czerwca 2007 r.

Kto jest za podjęciem tej uchwały? Proszę podnieść rękę. (10)

Jednogłośnie, jak rozumiem.

Dziękuję bardzo.

Musimy wyznaczyć senatora sprawozdawcę, tym razem... Platforma? Właśnie, kto? (*Głos z sali: Może pan senator Cimoszewicz?*)

Pan senator Cimoszewicz już raz był sprawozdawcą, a ja chciałbym, żeby wszyscy członkowie komisji mieli szansę, więc...

(*Senator Władysław Sidorowicz: Ja mógłbym być.*)

Bardzo proszę, pan senator Władysław Sidorowicz.

Kto jest za tym, by pan senator Władysław Sidorowicz reprezentował komisję w dalszych pracach? (10)

Dziękuję.

Pan senator również głosował za swoją kandydaturą, tak?

(*Senator Władysław Sidorowicz: Oczywiście.*)

(*Wesołość na sali*)

Jednogłośnie podjęliśmy uchwałę.

Dziękuję państwu.

Jak powiedziałem, wszyscy z państwa będą po kolei...

(*Głos z sali: Angażowani.*)

...reprezentować... Tak, będą zaangażowani w pracę.

Proszę państwa, teraz informacje i komunikaty przewodniczącego.

Dzisiaj mamy jeszcze wspólne spotkanie, razem z Komisją Spraw Unii Europejskiej, z panem wiceministrem Borkowskim. Pan minister Sikorski, niestety dla nas, jest w tej chwili w Sejmie w związku z debatą nad ratyfikacją traktatu lizbońskiego, a raczej konstytucji europejskiej, i nad przyjęciem ustawy. Senat również będzie uczestniczył...

Bardzo dziękuję państwu za udział w spotkaniu – zwracam się w ten sposób do naszych gości. Liczymy na dalszą współpracę i państwa obecność, kiedy tego będą wymagały okoliczności.

Pan minister Borkowski przedstawi założenia i kierunki polskiej polityki zagranicznej.

Jutro o godzinie 10.00 odbędzie się spotkanie z panią wiceminister spraw zagranicznych Egipetu. Tak, Panie Dyrektorze?

(*Sekretarz Komisji Spraw Zagranicznych Włodzimierz Bogusz*: Tak jest, panią Wafaa Bassim.)

Tak jest, o godzinie 10.00. To nie jest oficjalne spotkanie komisji, więc obecność nie będzie rejestrowana. Nieobecność w związku z tym nie wymaga usprawiedliwienia.

I kolejna informacja. Przed dzisiejszym posiedzeniem komisji odbyło się nieformalne spotkanie prezydium komisji, składającego się z pani senator, pana senatora Rockiego oraz przewodniczącego komisji. Na spotkaniu omawialiśmy plan pracy, projekt dalszych działań. Nie chciałbym formalizować specjalnie tego planu, na następnym posiedzeniu komisji postaram się go państwu wstępnie zaprezentować. Istotne dla naszej sytuacji jest to, iż otrzymałem od pana ministra Sikorskiego pismo z dnia 19 lutego następującej treści.

„W odpowiedzi na pismo numer – i tu są odpowiednie dane – z dnia 17 stycznia 2008 r., po przeanalizowaniu propozycji spotkań Komisji Spraw Zagranicznych Senatu RP z nowo mianowanymi ambasadorami, pragnę uprzejmie poinformować, że widzę taką możliwość. Wydaje mi się przy tym, że nie musimy tego zwyczaju formalizować. Ze swej strony zobowiązuję się do informowania pana przewodniczącego o mianowaniu poszczególnych ambasadorów i w zależności od zainteresowania pozostawiłbym Komisji Spraw Zagranicznych Senatu RP prawo wyboru, z którym z nowo mianowanych ambasadorów chciałaby się spotkać dla poznania planów jego pracy. Niezależnie cieszę się, że komisja nie tylko będzie mogła poznać wizję sprawowania misji przez ambasadora, ale liczę, że tak bezpośredni kontakt byłby też elementem ułatwiającym w przyszłości realizację zadań ambasadorskich w zakresie spraw będących w obszarze zainteresowania Senatu. Z wyrazami szacunku – i tu jest podpis pana ministra.”

A więc powoli wybijamy się na niepodległość, to znaczy w tym sensie, że uzyskaliśmy już uprawnienie, oczywiście zwyczajowe – mam nadzieję, że ten zwyczaj będzie honorowany – do udziału komisji w postępowaniach mających na celu wyłonienie ambasadora Rzeczypospolitej Polskiej. W tym wypadku nasza komisja, o co zabiegałem od początku, nie będzie opiniowała – w związku z tym... No, może to niezręczne sformułowanie. Nie będzie kandydata opiniowała, ale będzie się spotykała już z nowo mianowanym ambasadorem, nie z kandydatem, tylko z nowo mianowanym ambasadorem. Moim zdaniem jest to rozwiązanie, które, w związku z tymi sprawami nowych ambasadorów, chyba dobrze będzie służyło roli Senatu i jego Komisji Spraw Zagranicznych. Nie możemy ingerować w procedurę mianowania i zastępować komisji sejmowej, nie chcemy też konkurować, ale uzyskujemy prawo merytorycznej dyskusji z ambasadorami. To oznacza, że o każdym przypadku nowo mianowanego ambasadora

będę informowany i natychmiast będę informował komisję, a potem wspólnie będziemy decydować, czy komisja będzie zainteresowana spotkaniem z takim ambasadorem, z panią czy z panem ambasadorem.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Jak Sejm ma tyle pracy, to może odda nam te kompetencje?)

No, na razie... To może stopniowo, Pani Przewodnicząca. My na razie mamy, moim zdaniem, bardzo istotny progres, postęp, jeśli chodzi o sytuację Komisji Spraw Zagranicznych.

Na tym dziękuję państwu, spotykamy się za pół godziny na wspólnym posiedzeniu z Komisją Spraw Unii Europejskiej.

(Koniec posiedzenia o godzinie 15 minut 35)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851